

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-35/2014-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, zastupan po ravnatelju S. V., Z., protiv rješenja tuženika Povjerenice za informiranje, Zagreb, klasa: UP/II-008-07/13-01/33, urbroj: 401-01/02-14-11 od 5. ožujka 2014., radi prava na pristup informacijama, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 12. lipnja 2014.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenice za informiranje, klasa: UP/II-008-07/13-01/33, urbroj: 401-01/02-14-11 od 5. ožujka 2014.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Povjerenice za informiranje pod točkom 1. dispozitiva poništeno je rješenje tužitelja klasa: 008-02/13-01/17, urbroj: 341-99-04/1-13-2 od 17. listopada 2013., kojim je odbijen zahtjev S. L., novinarke J. I. iz Z. za ostvarivanje prava na pristup informacijama dostavom popisa osoba koje su od 1993. do dana podnošenja zahtjeva za pristup informacijama poslane u vojnu mirovinu temeljem odluke Predsjednika Republike Hrvatske kao vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga Republike Hrvatske, te iznos tih mirovina. Pod točkom 2. dispozitiva osporenog rješenja odobrava se S. L. novinarki J. I. popis koji sadrži ime, prezime i visinu bruto iznosa mirovina osoba koje su od 1993. do dana podnošenja zahtjeva za pristup informacijama poslane u vojnu mirovinu na temelju odluke Predsjednika Republike Hrvatske kao vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga Republike Hrvatske. Pod točkom 3. istog rješenja naloženo je tužitelju, da u roku od osam dana od dana primitka ovog rješenja postupi sukladno točki 2. izreke istog rješenja.

Tužitelj tužbom pobija osporeno rješenje ističući da Povjerenica za informiranje zasniva svoje rješenje na drugačijoj procjeni razmjernosti i javnog interesa od one koju je, provodeći test razmjernosti javnog interesa utvrdio Zavod te da se u rješenju ne osporavaju argumenti tužitelja na osnovu kojih je odbijen zahtjev, već se zaključuje „da u odnosu na popis koji sadrži ime, prezime i visinu bruto iznosa mirovine preteže javni interes jer se radi o raspolaganju javnim sredstvima“. Tužitelj ističe da su korisnici mirovina na temelju odluke vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga RH osobe koje su mirovinu ostvarile prema članku 5. i 7. do 9. Zakona o pravima iz mirovinskog osiguranja djelatnih vojnih osoba, policijskih službenika i ovlaštenih službenih osoba (Narodne

novine, broj 129/99., 129/2000, 16/2001. i 41/2008.). Prema članku 13. Zakona o pravima navedenih osoba iz proračuna se financiraju obveze za sve osiguranike odnosno korisnike mirovina koji ostvaruju prava iz mirovinskog osiguranja na temelju generacijske solidarnosti prema tom zakonu, a korisnici mirovina temeljem odluke Vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga RH da su osobe koje su obvezno osigurane na mirovinsko osiguranje, te po toj osnovi uplaćuju doprinose za mirovinsko osiguranje kao i svi drugi osiguranici, po osnovi osiguranja ostvaruju radni staž, pa mirovina u pravilu nije u cijelosti, već u dijelu financirana iz proračuna. Napominje da je Zakonom o izvršenju državnog proračuna uređen način trošenja proračunskih sredstava te korisnici proračuna podnose detaljne izvještaje o utrošenim sredstvima pa se može tražiti i dobiti podatak o svoti novca koja se osigurava u državnom proračunu i isplaćuje za navedenu kategoriju umirovljenika, broj takvih umirovljenika, prosječan iznos mirovine, broj umirovljenja po godinama i mandatima pojedinih predsjednika Republike Hrvatske, a mogu se dobiti i drugi zbirni podaci važni za informiranje javnosti. S obzirom na to postoji obveza izvještavanja i mogućnost dobivanja zbirnih podataka o utrošenim sredstvima prema različitim kriterijima, te da se sve to objavljuje u Službenom glasilu RH i na web stranicama institucija koje provode zakone, tužitelj smatra da objavljivanje informacije o tome mogu u cijelosti udovoljiti javnom interesu. Ističe da Zavod nije propisom ovlašten za davanje poimeničnog popisa korisnika mirovina koji su umirovljeni na temelju odluke Vrhovnog zapovjednika Republike Hrvatske, a niti drugih korisnika čije se mirovine u cijelosti ili djelomično također financiraju iz proračuna, naprotiv, takav postupak da je suprotan odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka (Narodne novine, broj 106/12-proč.tekst), Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, broj 157/13.) i Pravilniku o vođenju matične evidencije Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (Narodne novine, broj 159/13.). Tužitelj citira i odredbu članka 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, te ističe da se ne može zaključiti temeljem citirane odredbe da informacija o raspolaganju javnim sredstvima znači davanje poimeničnog popisa korisnika koji su mirovinu ostvarili na temelju odluke Vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga Republike Hrvatske i podataka o visini njihove bruto mirovine. Kao razloge za to tužitelj navodi pravo pojedinca na zaštitu (tajnost) osobnih podataka, ustavna i zakonska zaštita privatnog života i osobnih podataka, nepostojanje privole ispitanika, suprotnost svrhe za koju se osobni podaci traže na korištenje s odredbom članka 6. stavak 2. i 3. Zakona o zaštiti osobnih podataka, mogućnost podnošenja zahtjeva za utvrđivanje povrede prava s mogućim sankcijama prema voditelju zbirke osobnih podataka koji je dao informaciju (novčana kazna i naknada štete), koji su istaknuti u rješenju Zavoda. Budući da je svrha zaštite osobnih podataka zaštita privatnog života i ostalih ljudskih prava, između ostalog i prava na mirno uživanje zakonito stečene mirovine, tužitelj smatra da javni interes nije objava imena i prezimena navedenih korisnika jer svrha objave ne nadilazi potrebu zaštite osobnih podataka s obzirom na to da su mirovine stečene na zakonit način i da su ostvarene prema zakonskim uvjetima. da se mogu ostvariti samo ako je služba prestala uz častan otpust, da su propisi o načinu određivanja mirovine (a i plaćama na temelju kojih se određuje mirovina) javno objavljeni i da su statističke informacije o broju i prosječnim svotama mirovine ostvarene prema Zakonu o pravima navedenih osoba dostupne na web stranicama Zavoda, a mogu se dobiti i drugi zbirni podaci prema različitim kriterijima. Osim toga, za korisnike mirovina objavom imena i prezimena mogu nastati posljedice: prepoznavanje osoba koje koriste mirovinu, insinuiranje nezakonitog ostvarivanja prava, osuda javnosti, ponižavanje korisnika i predsjednika države, nanošenje štete njihovom ugledu i časti i općenito stavljanje u negativan društveni kontekst ove kategorije korisnika. U tom slučaju mogući su zahtjevi za utvrđivanje povreda prava korisnika zbog neovlaštenog otkrivanja informacija o osobnim podacima i tužbe za naknadu štete protiv Zavoda. Tužitelj smatra da objava imena, prezimena i visine bruto mirovine navedenih korisnika koji su mirovinu ostvarili temeljem Odluke Vrhovnog zapovjednika oružanih snaga RH nije nužno radi ispunjenja interesa javnosti, da bi šteta koja bi mogla nastati za Zavod i korisnike mirovina bila

veća od štete koja bi nastala ako se ne bi objavili podaci. Tužitelj ističe da je objava podataka protivna članku 106. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, broj 157/13.), člancima 77. do 79. Statuta zavoda (Narodne novine, broj 28/14.), članku 6. i 7. Zakona o zaštiti osobnih podataka (Narodne novine, broj 102/12.- pročišćeni tekst) te članku 35. i 37. Ustava Republike Hrvatske. Naposljetku tužitelj se poziva na presudu Upravnog suda Republike Hrvatske broj: Us-1173/2008-4 od 7. svibnja 2009. godine kojom je odbijena tužba I. G., novinara za dostavu imena i prezimena novinara koji su osigurani kao slobodni novinari na osnovi potvrde Ministarstva financija. Tužitelj predlaže uvažiti tužbu i poništiti rješenje Povjerenice za informiranje.

Povjerenica za informiranje u svom odgovoru na tužbu u bitnom navodi da je u žalbenom postupku ispitala pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, te su razmatrani argumenti koje je tužitelj naveo za davanje i argumenti za ograničenje pristupa zatraženoj informaciji, procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje. Povjerenica za informiranje je utvrdila da u odnosu na popis koji sadrži ime, prezime i visinu bruto iznosa mirovine preteže javni interes jer se radi o raspolaganju javnim sredstvima. U dijelu koji se odnosi na druge osobne podatke koji se vode u evidenciji tužitelja Povjerenica za informiranje je utvrdila da bi u konkretnom slučaju, došlo do povrede osobnih podataka neovlaštenim korištenjem od strane treće osobe u svrhu koja nije podudarna sa svrhom s kojom je tužitelj prikupio osobne podatke i zlorabe osobni podatak među kojima i posebnih kategorija osobnih podataka te prevladava potreba zaštite osobnih podataka u odnosu na javni interes. Ističe da je uzela u obzir argumente koje je tužitelj naveo u provedenom testu razmjernosti. Poziva se i na mišljenje Agencije za zaštitu osobnih podataka od 26. travnja 2013. i 20. listopada 2013. godine o tome je li objava imena i prezimena korisnika mirovina poslanih u vojnu mirovinu temeljem odluke Predsjednika Republike Hrvatske, razlozima umirovljenja te iznos mirovina sukladna odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka. Napominje da se u ovom slučaju radi o sredstvima koja se isplaćuju iz proračuna, te da u slučajevima u kojima se radi o mirovinama koje su fizičke osobe uplaćivale temeljem vlastitih uplata ne postoji interes za dostavom tih osobnih podataka. Ističe da je potrebno uzeti u obzir da se test razmjernosti i javnog interesa provodi isključivo u slučajevima kada su ispunjeni uvjeti za uskratu informacije, odnosno kada se informacija koju posjeduje tijelo javne vlasti nalazi u kategoriji izuzetaka od prava na pristup informacijama, osim ako je riječ o informacijama koje se tiču svih postupaka koje vodi nadležna tijela u predistražnim i istražnim radnjama za vrijeme trajanja tih postupaka. Kada tijelo javne vlasti rješava konkretni zahtjev za pristup informacijama koje su iz kategorije izuzetaka iz članka 15. stavak 2. i 3. Zakona o pravu na pristup informacijama potrebno je procijeniti hoće li omogućavanje tih informacija biti u javnom interesu i hoće li od njihovog omogućavanja biti više koristi nego štete po zaštićene interese iz navedenog članka Zakona. U konkretnom slučaju je utvrđeno da javni interes preteže u odnosu na štetu po zaštićene interese. Povjerenica za informiranje ostaje kod svih navoda iz obrazloženja osporenog rješenja predlažući odbiti tužitelja.

Zainteresirana osoba u ovoj upravnoj stvari S. L. novinarka J. I. dostavila je svoj odgovor na tužbu u kojem navodi da je osporeno rješenje Povjerenice za informiranje utemeljeno i sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, te tužbu tužitelja smatra neutemeljenom i protivnom odredbama navedenog Zakona. Podatke o imenima i prezimenima korisnika tzv. predsjedničkih mirovina i njihove iznose koje predsjednik države diskrecijskom odlukom dodjeljuje temeljem članka 5. Zakona o pravima iz mirovinskog osiguranja djelatnik vojnih osoba, policijskih službenika i ovlaštenih službenih osoba, da je zatražila jer je riječ o mirovinama koje se financiraju izravno iz proračuna Republike Hrvatske. S obzirom da je riječ o mirovinama čiji je prosječni iznos trostruko veći od prosječne hrvatske mirovine i s obzirom da od 2009. se svjedoči smanjenju proračunskih rashoda i štednji u nizu oblasti života, smatra da je pravo novinara i obveza izvještavati javnost o načinima trošenja proračunskog novca, pa tako i u vezi tzv. povlaštenih

mirovina u koje navedena kategorija umirovljenika nedvojbeno spada. Zainteresirana osoba nadalje iznosi kronologiju zbivanja i napore da dođe do navedenih informacija. S obzirom na protek vremena od prvog zahtjeva za pristup informacijama upućenog tužitelju, smatra da uz navedene informacije za razdoblje od 1993. do 5. ožujka 2013. ima pravo i na informacije o korisnicima predsjedničkih mirovina koji su eventualno umirovljeni od 5. ožujka 2013. do danas.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Postupajući po tužbi tužitelja, Sud je izvršio uvid u cjelokupni spis tuženika, te spisu priložene dokaze.

Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice su nesporne, te kako stranke u tužbi a isto tako niti odgovori na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave, Sud je konkretni spor riješio bez rasprave temeljem odredbe članka 36. točka 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.).

Odredbom članka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13) propisano je da su informacije dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovog Zakona.

Odredbom članka 15. stavak 2. točka 2., 4. i 7. istog Zakona propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji: ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu; ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka i u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom.

Prema odredbi članka 16. stavak 1. istog Zakona propisano je između ostalog da tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavak 2. točka 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. ovog Zakona, je dužno, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti javnog interesa. Prema stavku 2. istog članka Zakona kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavak 2. i 3. ovog Zakona, da li bi omogućavanje pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje i javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom. Na posljetku, prema stavku 3. istog članka Zakona informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavka 1. ovog članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenog Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je u konkretnom slučaju novinarka „J.1.“ S. L. od tužitelja zatražila, dana 3. listopada 2013. godine dostavu popisa svih osoba koje su od 1993. do dana podnošenja zahtjeva poslana u vojnu mirovinu temeljem odluke predsjednika Republike Hrvatske kao vrhovnog zapovjednika oružanih snaga Republike Hrvatske te iznose navedenih mirovina. Zahtjev je podnesen pozivom na odredbe članka Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.).

Zahtjev zainteresirane osobe odbijen je od strane tužitelja rješenjem od 17. listopada 2013. godine uz obrazloženje da se u konkretnom slučaju radi o podacima – informaciji u odnosu na koju je propisano ograničenje sukladno odredbi članka 15. stavak 2. točka 2. i 4. Zakona o pravu na pristup informacijama jer je zatražena informacija profesionalna tajna, a uz to i zaštićena zakonom kojim se uređuje područje osobnih podataka, slijedom čega se ima primijeniti odredba članka 16. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama prema kojemu vlasnik informacije (Zavod) prije donošenja odluke mora provesti test razmjernosti. Nakon provedenog testa razmjernosti tužitelj je zaključio da u konkretnom slučaju ne prevladava javni interes u odnosu na štetu koja bi mogla nastati za zaštićene interese korisnika mirovina i Zavoda. Svoju odluku tužitelj obrazlaže na način

da je informacija o raspolaganju javnim sredstvima dostupna javnosti te se može tražiti i dobiti podatak o svoti novca koja se osigurava u državnom proračunu i isplaćuje za navedenu kategoriju umirovljenika, broj takvih umirovljenika, prosječan iznos mirovine, broju umirovljenika po godinama i mandatima pojedinih predsjednika Republike Hrvatske, napominjući da se ne može zaključiti na temelju odredbe članka 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama da informacija o raspolaganju javnim sredstvima znači davanje poimeničnog popisa korisnika koji su mirovinu ostvarili na temelju odluke vrhovnog zapovjednika oružanih snaga Republike Hrvatske. Smatra da omogućavanjem pristupa informaciji postoji mogućnost povrede prava na zaštitu osobnih podataka korisnika mirovina jer bi mogli biti bez svoje krivnje pozvani u javnosti i medijima kao osobe koje imaju neko pravo koje im možda ne pripada te bi objavom samo nekih imena i prezimena, visine mirovine i razloga umirovljenja se moglo manipulirati, budući da novinar dobivenu informaciju može koristiti samovoljno. Kao argument za ograničavanje pristupa traženoj informaciji tužitelj također navodi da u konkretnom slučaju nema izričite privole korisnika mirovina za davanje i korištenje osobnih podataka drugim osobama, da nema naznačene svrhe i pravnog temelja za korištenje osobnih podataka, te da Zakonom o mirovinskom osiguranju i Statutom Zavoda je uređena tajnost podataka navedene informacije kao i profesionalna tajna.

Imajući u vidu podatke spisa predmeta te posebno rezultate provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, provedenog kako od strane tužitelja tako i Povjerenice za informiranje, te posebno imajući u vidu odredbu članka 16. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, Sud ocjenjuje pravilnim zaključak Povjerenice za informiranje da u odnosu na popis koji sadrži ime, prezime i visinu bruto iznosa mirovine preteže javni interes iz razloga jer se radi o raspolaganju javnim sredstvima.

Pri tomu treba reći da je Povjerenica za informiranje u postupku donošenja osporenog rješenja uzela u obzir razloge za i protiv omogućavanja pristupa zatraženoj informaciji. Naime, prema odredbi članka 15. stavak 2. točka 2., 4. i 7. tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako informacija predstavlja profesionalnu tajnu sukladno zakonu, ako je zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka te u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom. Nesporno je da je odredbom članka 106. stavak 3. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, broj 157/12.) na kojeg se poziva tužitelj, propisana obveza Zavoda osigurati tajnost podataka unesenih u matičnu evidenciju na način propisan zakonom i općim aktima Zavoda, kao što je nesporno i to da je prema odredbi članka 80. Statuta tužitelja (Narodne novine, broj 28/14.) propisano da se profesionalnom tajnom smatraju osobni podaci radnika osiguranika korisnika prava iz mirovinskog osiguranja i doplatka za djecu i drugih osoba koje saznaju radnici Zavoda u obavljanju svog zanimanja i svojih poslova ili koje saznaju članovi upravno vijeća i drugih tijela Zavoda, a čije bi neovlašteno otkrivanje moglo štetiti interesu osobe na koju se podaci odnose ili članova njihove obitelji.

Međutim, upravo iz navedenog razloga, na kojeg se poziva i tužitelj, trebalo je u konkretnom slučaju, sukladno odredbi članka 16. Zakona o pravu na pristup informacijama provesti test razmjernosti i javnog interesa jer postoje uvjeti iz odredbe članka 15. stavka 2. točke 2. i 4. citiranog Zakona u kom slučaju tijelo javne vlasti može ograničiti pristup zatraženoj informaciji. Činjenica je da bi se davanjem imena i prezimena te visine bruto iznosa mirovine korisnika navedenih mirovina mogla identificirati određena osoba, međutim u konkretnom slučaju isto tako treba imati u vidu načelo transparentnost i potrošnje proračunskih sredstava, informiranja javnosti o korisnicima navedenih mirovina budući se sredstva za isplatu navedenih mirovina osiguravaju u proračunu Republike Hrvatske, slijedom čega nadalje nesporno postoji pravo javnosti na informiranje o načinu korištenja proračunskih sredstava s osnova isplate navedenih mirovina.

Naime, prema odredbi članka 13. Zakona o pravima iz mirovinskog osiguranja djelatnih vojnih osoba, policijskih službenika i ovlaštenih službenih osoba (Narodne novine, broj 129/99.,

129/00., 16/01. i 41/08.) Republika Hrvatska osigurava proračunska sredstava za isplatu navedenih mirovina. Prema odredbi članka 12. stavka 1. Zakona o proračunu (Narodne novine, broj 87/08. i 126/12.) proračun se donosi i izvršava u skladu s načelom transparentnosti.

Relevantnom se ukazuje i činjenica da je Povjerenica za informiranje svoju odluku, između ostalog, utemeljila i na očitovanju Ureda predsjednika Republike Hrvatske od 26. veljače 2014. godine (klasa: 008-04/14-01/04, urbroj: 71-05-02/01-14-2) iz kog očitovanja proizlazi kako zatraženi podaci nisu klasificirani stupnjem tajnosti.

Jednako tako iz očitovanja Agencije za zaštitu osobnih podataka od 26. travnja 2014. godine, u čijoj je nadležnosti posao nadzora nad obradom osobnih podataka, proizlazi da se u konkretnom slučaju dostupni javnosti mogu učiniti ime, prezime osobe te koeficijent mirovine, odnosno bodovi sukladno kojima bi se mogao izračunati iznos mirovine.

Također treba reći, a imajući u vidu da se predmetne mirovine financiraju iz proračuna Republike Hrvatske, da postoji nesporno bitna razlika između navedenih mirovina i mirovina stečenih temeljem individualnih uplata, u odnosu na koje ne postoji javni interes.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno i u postupku utvrđeno pravilno je prema ocjeni ovog Suda Povjerenica za informiranje pod točkom 2. izreke osporenog rješenja odobrila popis koji sadrži ime, prezime i visinu bruto iznosa mirovina osoba koje su od 1993. do dana podnošenja zahtjeva za pristup informacijama poslale u vojnu mirovinu temeljem Odluke predsjednika Republike Hrvatske kao vrhovnog zapovjednika oružanih snaga Republike Hrvatske, u odnosu na koje je tijekom postupka provođenjem testa razmjernosti i javnosti pravilno utvrđeno postojanje javnog interesa jer se radi o raspolaganju javnim sredstvima, pa se zatražena informacija kako je odobrena pod točkom 2. izreke osporenog rješenja može učiniti dostupnom.

U odnosu na istaknute prigovore tužitelja da u konkretnom slučaju između ostalog nema naznačene svrhe i pravnog temelja za korištenje zatraženih podataka – informacije, treba reći da prema odredbi članka 18. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama podnositelj zahtjeva nije obvezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informaciji, a niti je obvezan pozvati se na primjenu ovog Zakona.

Nadalje, u odnosu na pozivanje tužitelja na presudu ovog Suda, poslovnog broj: Us-1173/2008-4 od 7. svibnja 2009. kojim je odbijena tužba tužitelja u tom sporu novinara za dostavu imena i prezimena novinara koji su osigurani kao slobodni novinari na osnovi potvrda Ministarstva financija, treba reći da je citirana presuda donesena primjenom odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 172/03.) te odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka (Narodne novine, broj 103/03 i 118/06.) prema kojem se korisnik smatrala fizička ili pravna osoba, državno ili drugo tijelo kojim se osobni podaci mogli davati na korištenje radi obavljanja redovitih poslova u okviru njegove zakonom utvrđene djelatnosti, pa je tužitelj u tom postupku odbijen uz obrazloženje da se isti ne može smatrati korisnikom u smislu navedenog Zakona kojem bi se mogli dostaviti traženi podaci sadržani u podnesenom zahtjevu. U konkretnom slučaju u primjeni je Zakon o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) te Zakon o zaštiti osobnih podataka (Narodne novine, broj 106/12.-pročišćeni tekst) prema kojem je „primatelj“ fizička ili pravna osoba, državno ili drugo tijelo kojem se osobni podaci otkrivaju, neovisno o tome je li ono ujedno i treća strana ili nije (članak 2. stavak 1. točka 6. Zakona).

Glede prigovora tužitelja da je osporeno rješenje suprotno i odredbama čl. 35. i 37. Ustava RH treba reći da odredba čl. 37. st. 1. Ustava RH jamči sigurnost i tajnost osobnih podataka te da se osobni podaci bez privole ispitanika mogu prikupljati, obrađivati i koristiti samo uz uvjete određene Zakonom. U konkretnom slučaju Povjerenica za informiranje je imala u vidu proveden test razmjernosti i javnosti sukladno odredbi čl. 16. st. 1. i 2. Zakona o pravu na pristup informacijama kao i Zakon o zaštiti osobnih podataka.

S obzirom na sve naprijed navedeno i u postupku utvrđeno Sud ocjenjuje da osporenim

rješenjem uz obrazloženje kakvo je njime dano nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, slijedom čega Sud osporeno rješenje nije mogao ocijeniti nezakonitim.

S obzirom na navedeno trebalo je sukladno odredbi članka 57. stavak 1. Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 12. lipnja 2014.

Zapisničarka
Franciska Dominković, v.r.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.